

תה"ג 16044/12/19 - היועץ המשפטי לממשלה, באמצעות המחלקה הבינלאומית בפרקליטות המדינה נגד איתן בן צור

בית המשפט המחוזי בירושלים

תה"ג 16044-12-19 מדינת ישראל נ' בן צור (עציר)

לפני
העותר
כבוד השופטת חנה מרים לומפ
היועץ המשפטי לממשלה באמצעות המחלקה הבינלאומית
בפרקליטות המדינה על ידי עו"ד ינאי גורני
נגד
המשיב
איתן בן צור (עציר)
על ידי עוה"ד אלעד בקר, אילן סופר רויטל גוטמן

החלטה

לפני עתירה להכריז על המשיב, איתן בן צור, כבר-הסגרה על פי סעיף 3 לחוק ההסגרה, התשי"ד-1954 (להלן: "החוק"), בגין ביצוע עבירות קשירות קשר לאספקת סם מסוכן או ייבוא, עבירות הלבנת הון, קשירות קשר להלבנת הון ועבירות החזקת דרכון מזויף, בהן הוא מואשם בבריטניה (להלן: "בריטניה").

רקע

1. בין מדינת ישראל ובין בריטניה קיים הסכם הקובע הדדיות בהסגרת עבריינים, והוא האמנה האירופית בדבר הסגרה, אשר פורסמה בכתבי אמנה 647, כרך 17, בעמ' 87 (להלן: "האמנה") (נספח ב' לעתירה).
2. ביום 7.2.18 הגישה ממשלת בריטניה, באמצעות שגרירות בריטניה בישראל, בקשה להסגיר לידיה את המשיב בגין עבירות הסתרה, הסוואה, המרה, העברה או העלמה של רכוש שהושג בעבירה, עבירות קשירות קשר עם אחר להסתרה, הסוואה, המרה, העברה או העלמה של רכוש שהושג בעבירה, עבירות קשירות קשר עם אחר לאספקת סם מסוכן המסווג ברמה A (קוקאין), עבירות קשירות קשר עם אחר לחמוק במרמה מהאיסור על ייבוא סם מסוכן המסווג ברמה B (שרף קנביס- חשיש) ועבירות החזקת מסמך מזהה (דרכון) מזויף ללא הסבר סביר (נספח ג' לעתירה).
3. ביום 6.12.18 הורתה שרת המשפטים, דאז הגב' אילת שקד, מכוח סמכותה לפי סעיף 3 לחוק, על הבאת המשיב לפני בית המשפט המחוזי בירושלים, על מנת שיקבע האם הוא בר-הסגרה לבריטניה (נספח א' לעתירה). על פי בקשת ההסגרה, מדובר בעבירות שעיקרן הלבנת הון וסמים על פי סעיפים שונים לחוק העונשין הבריטי. ביום 5.12.19, הגיש העותר את העתירה דין.
4. לפי סעיף 2(א) לחוק: "בחוק זה עבירות הסגרה היא כל עבירה שאילו נעברה בישראל דינה מאסר שנה

או עונש חמור מזה, העבירות המפורטות בבקשת ההסגרה הן עבירות הסגרה (עבירות הלבנת הון - עבירות לפי סעיף 3(א) ו-3(ב) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "**חוק איסור הלבנת הון**") עבירות שהעונש המקסימלי הקבוע לצידן הוא עד 10 שנות מאסר וכן עבירות לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון, עבירות שהעונש המקסימלי הקבוע לצידן הוא עד 7 שנות מאסר, עבירות קשר לפשע (הלבנת הון), עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), עבירה שהעונש המקסימלי הקבוע לצדה הוא עד 7 שנות מאסר, עבירות ייבוא, מסחר והספקת סם מסוכן- עבירות לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים המסוכנים**"), עבירה שהעונש המקסימלי הקבוע לצדה הוא עד 20 שנה, ועבירת החזקת דרכון מזויף ללא שהוכח כי ההחזקה הייתה בתום לב, עבירה לפי סעיף 8(א)(2) לחוק הדרכונים, התשי"ב-1952 (להלן: "**חוק הדרכונים**"), עבירה שהעונש המקסימלי הקבוע לצדה הוא עד שנתיים מאסר.

בקשת ההסגרה

5. מבקשת ההסגרה וחומר הראיות המצורף עולה, כי המשיב עסק יחד עם אחרים בסחר ואספקת סמים שונים בבריטניה על פני מספר תקופות, תוך שהפיק מכך רווח כספי גדול. כמו כן עולה, כי המשיב ביצע פעולות שונות על מנת להסתיר את מקורו של כסף מזומן רב שהצטבר אצלו כפועל יוצא של עבירות הסמים, קרי, פעל להלבנת הון שמקורו בעבירות סמים, כמפורט להלן:

6. המשיב עסק בבריטניה בין השנים 2010-2011, יחד עם אחרים אשר זהותם אינה ידועה לעותר בסחר או ייבוא של סמים מסוג חשיש. המשיב קיבל לידיו בשנת 2010 כמות גדולה של חשיש שככל הנראה הגיעה לבריטניה ממדינה אחרת. המשיב מסר חלק מכמות הסם לאחר, שמסר בעצמו חלק ממנה לאדם שלישי. האדם השלישי נעצר על ידי המשטרה הבריטית והדבר הוביל לתפיסת חלק משמעותי מהסמים, כ- 70 ק"ג, באופן שיצר למשיב חוב כספי ניכר. עם זאת עולה, כי חלק מהסמים שלא נתפסו הניבו למשיב רווח כספי גדול.

7. המשיב היה מעורב בשנים 2012-2013, יחד עם אחר (ג'יימס מיטשל), באספקה וסחר של קוקאין ברחבי בריטניה, באופן שהניב לו ולאחרים רווחים גדולים. המשיב החזיק כסף מזומן רב, אשר מהווה רכוש אסור, בסך כולל של מאות אלפי לירה שטרלינג וזאת במספר מקומות: בביתו, בביתה של שותפה לעבירה (קלייר או'ניל) וכן בחשבונות בנק וכספות שהיו בשליטתו אך נרשמו על שם אחותו, לבנה פייקין, תושבת ישראל. המשיב עסק בהלוואת כספים לאחרים והשקיע כסף רב בעסקאות נדל"ן מחוץ לבריטניה. כל זאת בעוד שבאופן רשמי לא היה מועסק כלל בבריטניה בתקופה הרלוונטית, לא דיווח על כל הכנסה כלשהי לרשויות המס במשך שנים והתקיים מקצבאות רווחה. המשיב פעל באופן מתמשך ועקבי לשם הלבנת הכסף המזומן הרב שצבר אצלו, בידיעה מלאה כי הוא מבצע מעשים אסורים וכי עליו להיזהר כדי לא להיתפס. כך למשל הקפיד המשיב להשתמש במילות קוד בשיחות עם המקורבים לו ואף הנחה אותם כיצד לשוחח עמו על נושאי הכספים בשיחות טלפון.

8. המשיב ביצע פעולות ברכוש אסור, בשלוש הזדמנויות שונות בתאריכים 10.7.17, 15.10.12 ו- 13.9.13 כאשר העביר כסף מזומן שהושג בעבירה לאחר (וולטר דאגלס), ששהה מחוץ לבריטניה, וזאת באמצעות חברת Western Union. המשיב עשה זאת תוך היעזרות באחרים שנרשמו כמבצעי ההעברה בפועל, ותוך שימוש במספרי טלפון לא רשומים (כרטיסי סים Pre-paid) לצורך ההתקשרויות בנוגע להעברה זו. הכל על מנת לטשטש ולהסתיר את מעורבותו בהעברות כספים אלה. המשיב החזיק אצל שותפתו לעבירה קלייר או'ניל דרכון מזויף,

אשר הכיל פרטים של אדם אחר, אך נשא את תמונתו שלו.

השתלשלות החקירה

9. במרץ 2011 התקיים מבצע חקירתי בידי הסוכנות למאבק בפשע מאורגן בבריטניה (כיום הסוכנות הלאומית למאבק בפשיעה) אשר עסק בחשד לעבירות הלבנת הון בקשר לפיתוח נדל"ן בתאילנד ודרום אפריקה ובהעברות כספים בין המשיב לוולטר דאגלס ואחרים. בחקירה זו התגלו קשרים כספיים בין המשיב לדאגלס, וכן ראיות שהקימו חשד כי המשיב מסתיר או מעביר לאחרים רווחי עבירות. חקירה סמויה, הובילה למעצרו של המשיב ושותפיו. המשיב נעצר ביום 4.2.14, שוחרר בערובה וזמן לחקירה נוספת ביום 8.4.14, כאשר, בין היתר, הובהר לו שאי התייצבות לחקירה היא עבירה. אולם, המשיב לא התייצב לחקירה זו, אלא יצא מבריטניה ונכנס לישראל באמצעות דרכונו הבריטי ביום 24.3.14.

10. יוער, כי שלושה משותפיו הורשעו בגין חלקיהם בפרשה, כפי שיפורט להלן:

א. ביום 19.1.15 הורשע ג'יימס מיטשל (להלן: "מיטשל") בקשירת קשר לאספקת סם מסוכן המסווג בדרגה A (קוקאין) ונדון לעונש של עשר שנות מאסר.

ב. ביום 24.2.15 הורשעה קלייר אוניל (להלן: "אוניל") בשתי עבירות של הלבנת הון ובעבירה של החזקת דרכון מזויף ונדונה לעונש של מאסר מותנה ו-180 שעות שירות לתועלת הציבור.

ג. ביום 2.9.16 הורשע וולטר דאגלס בשלוש עבירות של קבלת רכוש שהושג בפשע, בכך שקיבל סכומי כסף מהמשיב במסגרת שלוש העברות דרך Western Union ונדון לעונש של מאסר מותנה וקנס.

חומר הראיות

11. לבקשת ההסגרה צורף חומר הראיות ולהלן עיקריו: האזנות סתר, תצהיר פקיד מס הכנסה הבריטי, תצהירי שוטרים שונים, מסמכים, כסף מזומן ויהלומים אשר נתפסו בבית המשיב או באתרים אחרים שבשליטתו, יומנים אישיים, חוות דעת מומחים בדבר משמעות המסמכים שנתפסו, השיחות שהוקלטו בהאזנות סתר, מחקרי תקשורת ושתיקת המשיב בחקירתו.

טענות הצדדים

12. לטענת ב"כ המשיב, חומר הראיות שצורף לעתירת ההסגרה, מורכב מחוות דעת שונות שאינן קבילות, בניגוד לחומר הראיות מסוג דפי יומן, האזנות סתר ומזכרים של חוקרים המתארים פעולות חקירה שבוצעו, שהוא אינו חולק על קבילותו. לטענתו, חוות הדעת אינן קבילות מאחר שהן מפרשות, מסבירות וגוזרות מסקנות מהעובדות, בעניינים שאין בהם מומחיות מיוחדת. בנוסף, חוות דעת אלה ניתנו על ידי חוקרים, אשר מטבע הדברים מהווים חלק מצוות החקירה וחלק ממערכת האכיפה הבריטית, אשר מעוניינים בתוצאותיה. כך שעצם העובדה שהחוקרים נדרשו לחוות דעתם, הופכת אותם לבלתי אובייקטיביים וכשירים לתת חוות דעת מומחה כביכול. מצב דברים זה יוצר ניגוד עניינים, כאשר אותה יחידת משטרה היא אשר אוספת את חומר החקירה, חוקרת ומבקשת

להסיק מסקנות וליתן פרשנויות לחומרים אלה. טענה נוספת אשר נטענה היא, כי חוות דעת אלה עולות כדי עדות שמיעה. לדידו, חוות דעת אלה נועדו להשפיע באופן בלתי קביל על שיקול דעת בית משפט. חוות דעת אלה מנסות להיכנס לנעליו של בית המשפט שתפקידו, להסיק מסקנות ולהכריע בחומרי החקירה הרלבנטיים. עוד צוין, כי על פי האמנה האירופאית, בניגוד לאמנה האמריקאית, אין להסתמך על עדויות שאינן קבילות ובכללן עדות שמיעה. בהקשר זה הוסיף וטען ב"כ המשיב, כי בעניין דומה בבקשת הסגרה על פי האמנה האמריקאית, הגמישה יותר, נקבע שלא ניתן לקבל כראיה קבילה פרשנויות ומסקנות של חוקרי משטרה להבדיל מעדותם ביחס לעובדות. ב"כ המשיב הפנה בעניין זה לב"ש 5369/08 **היועץ המשפטי לממשלה נ' יצחק אברג'יל** (11.1.09) וכן למ"ח 6148/95 **עזריה נ' מדינת ישראל** (4.6.97). על כן, לשיטתו, אל לו לבית המשפט להסתמך על חוות דעת אלה, ובלעדיהן אין די ראיות קבילות העומדות בדרישה ל"אחיזה לאישום" הן לעניין הלבנת ההון והן בכל הנוגע לעבירות סמים.

13. לטענתו, מהעובדה שהמשיב לא נחקר בשל עבירות סמים ולא נעצר בגינם (נ/1), ניתן להסיק כי עיון בחומר החקירה הקביל ובהאזנות הסתר והמזכרים השונים למעט חוות הדעת כאמור, אינו מגלה אף לא אחיזה לאישום בכל הנוגע לסמים. לדידו, אף לפי חוות הדעת הבלתי קבילות לא עולה מעורבות המשיב בעבירת סחר בסמים. החוקרים המומחים טוענים שהשיחות עוסקות בסמים או נוגעות בסמים, אולם בין טענותיהם לחשד לביצוע עבירת סחר בסמים המרחק רב והחוקרים מבקשים לגשר על מרחק זה באמצעות ראיות ומסקנות בלתי קבילות.

14. אשר לעבירות הלבנת ההון, לטענתו אין ראיות לכך שהמשיב היה מעורב בעבירות אלה. העובדה שבשיחות שהוקלטו מוזכרים כספים במזומן, אינה ראיה לכך שמדובר בכסף מזומן אשר מקורו בעבירה. המומחים בחרו מתוך מאות שעות הקלטה להאיר נקודות מסוימות שנוחות להם ולטעמם מבססות את החשד, ונתנו להם פרשנות שהם מבקשים המתאימה לתזה שלהם, ועל סמך דברים אלה מתבקשת בקשת ההסגרה. אל מול אלה הפנה ב"כ המשיב לציטוטים שונים מתרגום השיחות בין המשיב למעורב אחר בפרשה, אשר מהם לא עולה כי המשיב היה מעורב בעבירות הלבנת ההון.

15. עוד טען ביחס לעבירת החזקת דרכון מזויף, כי בחיפוש שנערך אצל אוניל נמצא דרכון שנחזה להיות דרכון מזויף של המשיב, אולם פג תוקפו של דרכון זה בשנת 2008, ואין טענה שנעשה בו שימוש כלשהו בתקופה שהיה בתוקף.

16. בנוסף טען ב"כ המשיב לשיהוי, בכך שהמשיב עזב את בריטניה במארס 2014 ובקשת ההסגרה הוגשה כארבע שנים לאחר מכן, בפברואר 2018. בהקשר זה צוין, כי המשיב לא נמלט ולא ברח מבריטניה. דרכונו הושב לו לבקשתו, ורק לאחר מכן הוא טס עם דרכון זה לישראל ומאז שוהה בה. הוא לא הסתתר, אדרבה הוא ביקש להאריך את שהותו בישראל על מנת לקבל אשרת שהייה. המשיב היה בעיצומו של ההליך, וכל פרטיו היו גלויים לפני הרשויות המוסמכות במדינת ישראל.

17. מנגד טען ב"כ העותר, כי חוות דעת מסוג זה קיימות וקבילות במדינת ישראל (בעיקר בעבירות סמים כאשר התנהלות הנאשמים מתוחכמת ונוהגים להשתמש בשמות קוד בגלל החשש מהאזנות סתר). שאלת אמינותן של חוות דעת, ומהימנותם של עורכיהן, תתברר בית המשפט בבריטניה ואין זה מתפקידו של בית המשפט בישראל לדון בכך. בעניין זה הוסיף, כי חוות דעת מומחה מטבעה עוסקת בשאלת פרשנויות, וקציני המשטרה נתנו חוות דעת אלו בנושא בתחום מומחיותם.

18. אשר לטענה, כי המשיב לא נחקר על חלק מהעבירות המיוחסות לו, על כך השיב ב"כ העותר, כי הדבר נובע מכך שהמשיב עזב את בריטניה טרם שהסתיימה חקירתו. אכן לעיתים אדם נמלט טרם שנחקר חקירה ראשונית, אך אין בכך כדי למנוע את הסגרתו בשל כך. מדינה יכולה להצהיר כי בכפוף לשמיעת גרסתו, יש די ראיות לצורך העמדתו לדין, ובמקרים אלה תיגבה הודעתו אחרי הסגרה. ב"כ העותר הדגיש שההסגרה נועדה לצורך העמדתו לדין ולא לצורכי חקירה.
19. עוד טען, כי התשתית הראייתית בענייננו עונה על דרישת האחיזה לאישום. ב"כ העותר הפנה לראיות שונות שצורפו לעתירה המבססות את התשתית הראייתית הנדרשת כפי שיפורט בהמשך.
20. אשר לעבירות הסמים- הראיות לביצוע עבירה אלה הן תמלילי שיחות בין מיטשל למשיב שהוקלטו בהאזנות סתר, תמלילי שיחות בין המשיב לבין ג'ון מונדי שהוקלטו בהאזנות סתר, גזר דינו של מיטשל לפיו הוא נדון לעשר שנות מאסר בשל קשירת קשר לאספקת סם מסוכן המסווג בדרגה A (קוקאין), אי התייצבות המשיב להמשך חקירה, יומנים אישיים אשר שימשו את המשיב בין השנים 2013-2014, מסמכים בכתב יד אשר מכילים רשימות מעקב אחר סכומים שונים שהתקבלו (חובות הפסדים וכד'), חוות דעת מומחים, ושתיקת המשיב בחקירתו. ב"כ העותר הדגיש, כי ראיות אלו וחוות דעת ייבחנו במסגרת ההליך המשפטי בבריטניה, ודי במה שהוצג לבסס את דרישת האחיזה לאישום.
21. אשר לעבירות הלבנת ההון- הראיות לביצוע עבירה אלה הן תמלילי שיחות שנערכו בבית המשיב בינו לבין אוניל שהוקלטו בהאזנות סתר, חוות דעת מומחים, יהלומים וכספים שנתפסו בכספות הרשומות על שמה של אחות המשיב, כספות שלמשיב היה יפוי כוח אשר אפשר לו גישה אליהן, תצהירי שוטרים, תצהירי פקיד מס הכנסה, חקירת אחות המשיב, מחקרי תקשורת, דו"ח חיפוש, מסרונים ותמונות, ושתיקת המשיב בחקירתו.
22. אשר לעבירת החזקת דרכון מזויף- דרכון הנמצא בביתו של אוניל אשר נושא את התמונה של המשיב, אך השם הנקוב בו הוא פיטר פרייזר, וכן תמליל שיחה שנערכה בין המשיב לבין אוניל לגבי הדרכון.
23. אשר לשאלת השיהוי טען ב"כ העותר, כי החקירה עדיין הייתה פעילה ולכן אין מדובר בשיהוי. החקירה הייתה סמויה ובוצעו האזנות סתר במשך זמן רב. החקירה בפרשה זו נמשכה אף לאחר שהמשיב נמלט לארץ (הודעת אחות המשיב נגבתה ביוני 2015 באמצעות עזרה משפטית) ובקשת ההסגרה הוגשה ביוני 2017. בהקשר זה ציין ב"כ העותר, כי בהתחשב בכך שמדובר בחקירה מורכבת ומסובכת, המקיפה חומר רב, במהלכה התבקשו חומרים נוספים (נספח ג'1), וחלק מהפעולות בוצעו באמצעות עזרה משפטית, פרק זמן של שנתיים לצורך בקשה להעמדה לדין הוא סביר. אכן רק בינואר 2018 יצאה בקשת ההסגרה מהשגרירות הבריטית לישראל (לאחר שבעה חודשים), ואין הסבר לעיכוב זה, אולם מדובר בשיהוי זניח יחסית לזמן הנדרש לצורך הליך הסגרה. בדצמבר 2018 הורתה שרת המשפטים דאז, כי המשיב יובא לפני בית המשפט המחוזי בירושלים על מנת שייקבע האם הוא בר הסגרה לבריטניה. לאחר מכן במשך שנה נעשו ניסיונות על מנת לאתר את המשיב, משום שלא הייתה לו כתובת עדכנית רשומה. מכאן, שחלוף ארבע שנים מעת מעצרו של המשיב בבריטניה ועד להגשת בקשת ההסגרה, אינה בגדר שיהוי העולה כדי תקנת הציבור, שטענה זו מקומה במקרים קיצוניים וחריגים של פגיעה משמעותית בהוגנות ההליך. ב"כ העותר הפנה לפסיקה לפיה נדחו טענות שיהוי גם כאשר דובר בתקופה של 13 שנים ובתקופה של תשע שנים.

24. מכאן, לדידו, כאשר התמלאו תנאי סעיף 9 לחוק ובהיעדרם של סייגים יש להכריז על המשיב כבר הסגרה לבריטניה.

25. בתשובה לטענות אלה מסר ב"כ המשיב, כי יש לבחון בקפידה את תמלילי שיחות האזנות הסתר הקשורות בעבירות הסמים אליהם הפנה ב"כ העותר. לדידם, ציטוטים אלה מתייחסים ברובם של המקרים לדבריו של מיטשל, בעוד שהמשיב נשמע בהם מינורי ופסיבי. העובדה שניתן לייחס עבירות מסוימות למיטשל כתוצאה מהשיחות, אין בה כדי לשמש ראיה לכך שהמשיב קשור בביצוע פעולות אסורות כלשהן. עוד נטען לגבי פרשנויות המומחים לביטויים שונים מהאזנות הסתר, שלא דווקא מוכיחים כי המשיב מעורב בביצוע העבירות. ב"כ המשיב ביקש כי בית המשפט יעיין בתמלילים במנותק מכל פרשנות או הסבר נלווה, ולשאול את עצמו האם יש בהם כדי לבסס אחיזה לאישומים.

26. עוד נטען ביחס ליומן שנתפס ובו היה כתוב המספר 70, כי על פי חוות הדעת רוב הכתיבה היא אכן של המשיב. אך, לא צוין ולא נקבע בחוות הדעת מה מהכתב מיוחס למשיב ומה לא, כך שלא נרשם שעמוד זה נכתב על ידו. הסקת המסקנה על מה שקרה ארבע שנים לפני כתיבת, לפיה מדובר בעסקת סמים שיש לייחסה למשיב, היא להטוטנות בלשנית ויצירתית ואין בה כדי לעמוד ברף המספיק לצורך העמדה לדין. בנוסף, ביקש לדחות גם את האמור בחוות הדעת ביחס לפרשנות היומנים, כאשר בהעדר פרשנות זו, לא קיימת תשתית בחומר הראיות הקבילות, המספיקה לבסס עילה לצורך הסגרת המשיב.

27. אשר לעבירות הלבנת ההון נטען, כי גם אם המשיב נקט בפעולות הסוואה או הסתרת מזומנים, אין הדבר מלמד בהכרח על כך שמדובר בכספים אשר הושגו בעבירה או שמקורם בפעילות בלתי חוקית. חומר הראיות כלל לא מעט רמזים על כך שמדובר בכספים אשר מקורם בהימורים. כך גם ביחס לכספים באי ג'רזי, שבעניינם הוכח שמדובר בכספים לגיטימיים, אשר איש לא ביקש לחלטם. והוסיף, שהכספים אשר נמצאו בכספת המשיב היו ארוזים בסרטים האופייניים לקזינו בבריטניה עם חותמת.

דין והכרעה

28. חוק ההסגרה מסדיר את המנגנון המאפשר הסגרת אדם הנמצא בישראל, לידי מדינה אחרת המבקשת להעמידו לדין פלילי בשטחה, כאשר ישראל והמדינה האחרת חתומות על הסכם או אמנה בדבר הסגרת עבריינים. למרות הפגיעה בחירות הפרט, החוק מאפשר הסגרה משום שישראל מחויבת לסייע למאבק הבינלאומי בפשיעה, ובכך גם לא תהפוך למדינת מקלט לעבריינים.

29. סעיף 2א לחוק מציב מספר תנאים מצטברים להסגרה, שבהתקיימם ניתן להכריז על אדם כבר-הסגרה. תחילה נדרש, כי בין מדינת ישראל למדינה המבקשת קיים הסכם בדבר הסגרת עבריינים (סעיף 2א(1) לחוק). בענייננו, ישראל ובריטניה חתמו על האמנה האירופית בדבר הסגרה כאמור. בנוסף נדרש, כי אדם נאשם או נתחייב בדין במדינה המבקשת בשל עבירת הסגרה (סעיף 2א(2) לחוק) שהיא עבירה שאילו נעברה בישראל דינה מאסר שנה או עונש חמור מזה. זוהי למעשה דרישת "הפליליות הכפולה", לפיה נדרש שהמעשה יהווה עבירה פלילית הן במדינה המבקשת והן במדינה המתבקשת. על תנאי זה לא חלקו ב"כ המשיב. תנאי נוסף להסגרתו של אדם הוא, שבין מדינת ישראל למדינה המבקשת תהא הדדיות ביחסי ההסגרה (סעיף 2א(ב) לחוק). גם על התקיים תנאי זה לא חלקו ב"כ משיב.

30. הסייגים להסגרה מנויים בסעיף 2ב(א) לחוק וביניהם הסייג ממנו ביקש להיבנות ב"כ המשיב והוא כי היענות לבקשת ההסגרה עלולה לפגוע בתקנת הציבור (סעיף 2ב(א)(8) לחוק), בשל שיהוי בהגשת הבקשה. סייג זה ידון אף הוא במסגרת הדיון בטענות המשיב בהמשך.

31. כמו כן, נקבע סייג נוסף להסגרה בסעיף 1א לחוק-"סייג להסגרת אזרח". בהתאם לסעיף זה, אדם שעבר עבירת הסגרה לפי החוק ובעת עשיית העבירה הוא אזרח ישראל ותושב ישראל, לא יוסגר אלא אם כן בקשת ההסגרה היא כדי להעמידו לדין במדינה המבקשת, והמדינה המבקשת התחייבה מראש להעבירו בחזרה למדינת ישראל לשם נשיאת עונשו בה, אם הוא יורשע בדין ויוטל עליו עונש מאסר. אין מחלוקת כי המשיב לא היה תושב ישראל בעת ביצוע העבירות המיוחסות לו.

יריעת המחלוקת

32. ליבה של המחלוקת בין הצדדים נעוצה בשאלה, האם נתמלאה דרישת סעיף 9 לחוק ההסגרה בעניין הנטל הראייתי להסגרה. לטענת ב"כ המשיב חומר הראיות מורכב, בין היתר, מחוות דעת מומחים שאינן קבילות, משום שניתנו על ידי חוקרים אשר מטבע הדברים מהווים חלק מצוות החקירה וממערכת האכיפה הבריטית ומעוניינים בתוצאותיה, כך שהם אינם אובייקטיביים ואינם כשירים לתת חוות דעת, לנוכח ניגוד העניינים בו הם מצויים כאשר אותה יחידת משטרה היא אשר אוספת את חומר החקירה ואף נדרשת להסיק מסקנות. לדידו, ללא ראיות אלה אין די ראיות קבילות כדי לעמוד בדרישת ה"אחיזה לאישום" בהתאם לחוק ההסגרה, הן לעניין עבירות הלבנת ההון והן בכל הנוגע לעבירות הסמים.

33. בנוסף, נטען בשולי הדברים לשיהוי בהגשת בקשת העתירה להכרזת המשיב, וכך יש כדי להקים למשיב טענה, כי הסגרתו יש בה משום פגיעה בתקנת הציבור.

דיות הראיות

34. הנטל הראייתי הנדרש לצורך הכרזה על אדם כבר-הסגרה קבוע בסעיף 9(א) לחוק, לפיו, בית המשפט הדן בבקשת ההסגרה יכריז על מבוקש בר-הסגרה אם הוכח בפניו שישנן "ראיות שהיו מספיקות כדי להעמידו לדין על עבירה כזאת בישראל, וכי נתמלאו שאר התנאים הקבועים בחוק להסגרתו". בית המשפט העליון קבע באופן חוזר ונשנה, כי הרף הראייתי הנדרש בגדרה של בקשה להכרזה על המשיב כבר-הסגרה, הוא "אחיזה לאישום". הודגש, שהליך ההסגרה הוא אינו הליך של משפט שבמהלכו נקבעים משקלן של ראיות ומהימנותם של עדים ושבסופו נקבעת חפותו או אשמתו של נאשם. עוד הודגש, שהליך ההסגרה הוא הליך שתכליתו היחידה היא לברר האם די בראיות שהוצגו כדי להעמיד לדין בישראל את המבוקש, אילו היו העבירות מבוצעות בה. למעשה, המבחן הוא האם חומר הראיות מצביע על כך שיש מקום לנהל משפט אשר בו תוכרע אשמתו או חפותו של הנאשם. אין מדובר בשני "משפטים פליליים" המתקיימים בזה אחר זה, אלא בהליכים שונים במסגרתם ובדרך התנהלותם. ראו, למשל, הדברים שנאמרו בע"פ 8010/07 חזיזה נ' מדינת ישראל (13.5.09), בפסקה 17: "אכן, מרכיב הכרחי להסגרה הוא קיומן של ראיות לכאורה לאשמת המבוקש. בית משפט זה חזר ופסק כי הליך הסגרה אינו חופף להליך פלילי, הבוחן לגופה את שאלת אשמתו או חפותו של המבוקש. בבקשת הסגרה אין בוחנים את המסכת הראייתית לגופה, וגם אין קובעים בענין משקלן של הראיות, ומידת

התיישבותן זו עם זו. כל שנבחן הוא 'האם יש בחומר הראיות משום אחיזה לאישום'."

35. כך נקבע בעניין טיבן של הראיות, בע"פ פלוני נ' היועץ המשפטי לממשלה (28.8.16): "כידוע, הליך ההסגרה דורש כי בחומר הראיות תהיה "אחיזה לאישום" בלבד, וכפי שנאמר בע"פ 9026/1 שוחט נ' היועץ המשפטי לממשלה, [פורסם בנבו] פס' 7 לפסק דינה של השופטת ברק-ארז (6.12.2012): "כל שבית המשפט נדרש לבחון בהליך ההסגרה הוא האם יש בחומר הראיות שהוגש, על פניו, כדי להצדיק פתיחת משפט פלילי לבירור אשמתו או חפותו של מי שהסגרתו התבקשה"; בעניין סירקיס הובהר כי "אין מקום להעריך את חומר הראיות אם מהימן הוא אם לאו, ואף אין מקום לשקילתן של הראיות, ובלבד שאין הן חסרות ערך על פניהן" (שם, עמ' 348-349). על כן, כפי שציין המשיב, בית המשפט בפניו מתנהל ההליך הפלילי המרכזי, בפניו תיפרס מלוא התמונה הראייתית, הוא הפורום הראוי לבחינת טענה זו" (שם בפסקה 53).

36. ב"כ המשיב טענו, כי לא התקיימה דרישת סעיף 9 לחוק ההסגרה בעניין הנטל הראייתי הנדרש לצורך ההסגרה. להלן אדון בראיות שהובאו לפניי, ואבחן האם יש ממש בטענתם זו.

37. להלן אפרט את מארג הראיות שהוצגו בעניין עבירות הסמים:

א. תמלילי האזנות סתר לשיחות שנערכו בבית המשיב בינו לבין מיטשל אשר מהם עולה, כי מיטשל עסק באספקת סמים מסוג קוקאין וקנביס והמשיב היה מעורב בעסקאות אלו והיה בעל עניין בהם. המשיב הלווה למיטשל סכום כסף ומיטשל השיב לו אותו בתשלומים. מכאן נראה, כי המשיב מודע לכך שחלק מהכסף מגיע מעסקאות הסמים. בנוסף, המשיב הנחה את מיטשל ומסר לו מספר טלפון של מי שיכול להציע לו עסקת סמים.

ב. לתמלילי האזנות סתר אלה צורפה חוות דעת מאת השוטרים אנדרו ג'ונס- קצין בסוכנות הלאומית לפשיעה ומומחה בכל הנוגע לסחר בסמים, פועל יוצא של 27 שנות ניסיון בעבודות שיטור (עמ' 621 לנספח ג' לעתירה). מחוות הדעת עולה ניתוח השיחות בין מיטשל למשיב שנקלטו בהאזנות סתר, וג'ונס מגיע למסקנה, כי שיחותיו של המשיב עם מיטשל נוגעות לסחר בקוקאין. לסברתו, שיחות אלה ממחישות שהמשיב מודע לכך שמיטשל מעורב באספקת סמים, וכי הוא הלווה או סיפק כספים למיטשל בידיעה שהכסף ישמש לקניית סמים בלתי חוקיים לרבות התייחסות למחירים, שערי המרה, ייצור הסמים ודילולם בחומרי ערבוב ועוד, והכל תוך הפנייה לשורות בשיחות עצמן ולהסברים למסקנות אליהן הגיע כדלקמן:

(1) שיחה בין המשיב למיטשל מיום 24.9.12 (עמ' 261 לנספח ג' לעתירה):

בשעה 19:42:58 מיטשל הציע למשיב לנסות לטעום מהם.

בשעה 19:43:17, 19:43:24, 19:43:50, 19:44:23 צוין, כי נשמעים קולות של הסנפה וההקשה על השולחן.

בשעה 19:43:56 נשמעו מיטשל והמשיב מדברים על הבדלי השער בין היורו לפאונד, אשר הופך את המוצר לזול יותר לאור פרעי שערי המטבע בעבר.

בשעה 19:44:25 מיטשל אמר למשיב כי החומר הזה אפילו יותר חזק מהחומר בו התעסקו בעבר.

בשעה 19:44:41 מיטשל התרברב בכך שהחומר הזה הוא פחות מבריק מהחומר הקודם שהיה.

בשעה 19:48:16 מיטשל מדבר על איכות החומר והליך הייצור, לדבריו הסמים המדוברים הם איכותיים מכיוון שיוצרו במעבדה.

בשעה 20:46:51 מיטשל והמשיב דיברו על סכום הכסף אשר ניתן לקבל עבור מוצר טוב ולבסוף העריך שלדעתו לא יקבל עבור המוצר אשר ימכור יותר מ- 42 אלף ₪.

(2 שיחה בין המשיב למיטשל מיום 21.12.12 (עמ' 290 לנספח ג' לעתירה):

בשעה 16:55:02 מיטשל אמר למשיב שאם הוא רוצה להתקדם ולהזיז דברים "כן אם אתה רוצה שאני אעביר את זה" יש אנשים בצפון בבריטניה ושם נמצא הכסף "צריך שיהיה שם את הכסף המתאים, ידידי". מיטשל התייחס לכך שיש לו אנשים המחכים לו בצפון המדינה, אם המשיב רוצה שהוא יעביר את הסמים. המומחה ג'ונס ציין, כי הערה זו עולה בקנה אחד עם יכולתו של מיטשל לארגן את התחבורה הדרושה על מנת לשנע את הסמים לצפון בריטניה ולקונים פוטנציאליים בעוד שהכספים הזמינים לקניית הסחורה כבר אותרו.

בשעה 16:55:11 אמר המשיב למיטשל ששיג לו מספר טלפון של מישהו ומיטשל ידבר איתו.

בשעה 16:55:50 אמר מיטשל, כי השתגע כבר מכל הטלפונים השונים והוא לא יכול להחליף טלפונים. המשיב השיב, כי זה יסתדר בלי שיצטרך להחליף טלפונים "אתה תתן לי אחד ואני אתקשר אליך ממשהו חדש לגמרי. אתה לא תצטרך להשיג אחד חדש".

בשעה 16:56:03 אמר מיטשל, כי זה לא טלפון עבודה פרופר, אלא למחצה, רק לחלק מהאנשים, רק לאנשים שהוא לא רוצה להתקשר אליהם מהטלפון שלו.

בשעה 16:56:16 מיטשל דיבר על 6 ו-8. על פי המומחה מדובר בסלנג הקיים באנגליה, שבגדרו נהוג להשתמש במילים שמתחרזות במילים אחרות, כדי לבטא מילים אחרות (6, ו-8 מתחרזים עם "ישר", מספר נקי, מספר חדש, מספר ישר) לדבריו, הדבר עולה בקנה אחד עם שימוש במספר רב של פלאפונים במסגרת שיטות התקשורת של עבריינים רבים שראה בעבר.

(3 שיחה בין המשיב למיטשל מיום 28.2.13 בשעה 11:21:17 (עמ' 315 לנספח ג' לעתירה) ממנה עולה, כי מיטשל תיאר שנלחץ מכך שאדם אחר נעצר על 50 ק"ג של "puff". המומחה מפרש, כי מדובר בקנביס במשקל 50 ק"ג או בשווי 50,000 פאונד. מיטשל נלחץ, כי יצטרך לשלם חלק מההפסד הכספי משום שהחבר היה מקושר למעצרו, וכתוצאה מכך מיטשל החליף את הטלפונים שלו והעביר אותם על מצב טיסה ומדבר על כך עם המשיב.

(4 שיחה בין המשיב למיטשל מיום 26.3.13 (עמ' 329 לנספח ג' לעתירה):

בשעה 18:16:32 מיטשל ביקש הלוואה מהמשיב. מחוות הדעת של ג'ונס עולה שמיטשל צריך הלוואה משום שנתפסו סמים שהיה לו מספר שבועות קודם לכן ולכן צריך ללוות 30,000 ליש"ט.

בשעה 18:17:05 מיטשל אמר שאין עליו "גיר" היום. מחוות הדעת של ג'ונס עולה, כי על פי ניסיונו זו התייחסות נוספת לכך שמיטשל מספק למשיב ציוד, דבר העולה בקנה אחד עם התייחסות לסמים.

בשעה 18:19:14 מיטשל אמר למשיב שהוא יכול לתת לו "את השלושה האלה, יש לי משהו טוב,

בעצם, יש לי אחד שעדיין קצת קשה ויש לי אחד שיש לו אחד קטן ואתה פותח את זה וזה נראה כמו זכוכית, מה שלא ראיתי כבר יובלות". בהמשך השיחה מדובר על השווי ההצעה של מיטשל למשיב. ג'ונס הסיק בחוות דעתו, כי ברשותו של מיטשל קוקאין. כאשר הוא מיובא לבריטניה, הקוקאין הוא בלבנים דחוסות ומוצקות. צריך לשבור אותן ולכן זה עדיין קשה. בנוסף, המילים "זה נראה כמו זכוכית", מלמדים לשיטתו כי מדובר בסם מסוג קוקאין, שכן קוקאין הוא סם אבקתי אשר יש לו מבנה גבישי. כאשר מדובר בגבישים גדולים, הם נראים כזכוכית כתושה. תמיכה נוספת לכך שהשיחה נסובה על סם מסוג קוקאין, נלמדת מכך שמיטשל והמשיב מדברים על סכום שווי ההצעה המספרי.

ג'ונס הסיק בחוות דעתו, כי השיחות ביניהם מתייחסות לעיתים תכופות לסמים. השיחות כוללות דיונים על תפיסות סמים על ידי מערכת אכיפת החוק, הנסיבות הסובבות אותן וההשלכות על הצדדים המעורבים. השיחות כוללות דיון על ההפסד הכספי שנגרם כתוצאה מתפיסות הסמים ומי חייב למי מה. יש התייחסויות למחירי הקנייה והמכירה של סחורה, המחירים אליהם מתייחסים נמצאים בטווח המחירים המצופים עבור יחידות בנות קילוגרם של קוקאין.

ג. המשיב לא התייצב לחקירתו כך שלא נשמעה גרסתו והסברו לשיחות.

ד. ראיה נוספת היא מסמכים שנתפסו בבית המשיב ובבית שותפתו או'ניל- מתצהירו של השוטר בן קלירדג' (עמ' 52 לנספח ג' לעתירה) עולה, כי בחיפוש בביתו של המשיב נתפסו שני יומנים אישיים, מהשנים 2013 ו- 2014 אשר מרישומים בהם ניתן להסיק כי הם אכן שימשו את המשיב. מתצהירו של השוטר קיראן סקארף (עמ' 633 לנספח ג' לעתירה) עולה, כי בחיפוש בביתה של אוניל נתפסו מסמכים בכתב יד המכילים הערות, חישובים כספיים ורשימות מעקב אחר סכומים שונים שהתקבלו. המשיב לא מסר גרסה בעניין זה, שכן הוא לא הגיע לחקירה בבריטניה. בנוסף, סקארף תפס בביתה של אוניל, בצמוד למסמכים האמורים, מסמכים הנוגעים לחיפוש משטרתי אחר, שנערך בכתובת בבלאקפול בשנת 2010 אשר במהלכו נתפסו סמים.

ה. מחוות הדעת של חנה ניקול פוקוק (תואר ראשון במדעים בשיטור וחקירה פלילית ותואר שני במדעים בתחום ניתוח המסמכים) (עמ' 696 לנספח ג' לעתירה) עולה, כי כתב היד שמצוי על מסמכים אלה זהה ברובו לכתב היד שביומנים שנתפסו בביתו של המשיב. מתצהיר השוטרת שרה האזוול עולה, כי נמצאו על המסמכים שנתפסו בביתה של אוניל 62 טביעות אצבע של המשיב (עמ' 704 לנספח ג' לעתירה).

ו. חיזוק נוסף עולה מרישום המספר 70 אשר מופיע בעמ' 647 ליומן שנתפס בבית המשיב אשר כותרתו היא "הפסדים עד כה". יחד עם היומן נתפס דו"ח חיפוש בבריטניה (נספח ג' 1) ומבדיקת דו"ח זה עולה, כי מדובר במעצר של אדם אשר נתפסו באמתחתו 70 ק"ג קנביס. מכאן ניתן ללמוד שהמספר 70 מכון לתפיסת 70 הק"ג שגרמו להפסד המתועד ביומן.

ז. תמליל שיחה בהאזנת סתר, אשר נערכה בין המשיב לג'ון מונדי מיום 31.1.14 (נספח ג' 1 לעתירה) ממנו עולה, כי ארבע שנים קודם לכן ניתנה על ידי הנאשם כמות מסוימת של סם לחבר מכמות גדולה של סם אשר הגיע לידו, ואותו חבר נתן כמות נוספת לאדם שלישי. אותו אדם שלישי נעצר והסם נתפס, ובשל כך נותר למשיב חוב כספי גבוה. בנוסף עולה מהתמליל, כי חלק אחר של הסם לא נתפס וממנו הפיק המשיב רווחים.

בשעה 10:15:52 (עמ' 3 לנספח ג' לעתירה) נשאל המשיב האם זה היה החוב שלו והוא השיב כי בתמונה הגדולה החוב היה שלו. בהמשך אמר המשיב, כי הוא נתן כמות מסוימת של סחורה לחבר אשר נתן לחבר אחר שנעצר. בנוסף אמר שכאשר אדם זה נעצר, נתפס עליו "גיר". בשעה 10:17:45 אמר שמכמות מסוימת אשר לא נתפסה, הופק רווח. בשנת 2014 הוא דיבר על תפיסה של סמים לפני 4-5 שנים וזה יכול להלום את התפיסה משנת 2010 של 70 ק"ג אשר תיאר ביומנו, כאמור, כהפסד. חיזוק לכך ניתן לראות בתעודה מאת בית המשפט בקינגסטון (נספח 1 לעתירה) המתארת כי ביום 27.4.11 הורשע בבית משפט זה אדם בשם פול הארגן, על פי הודאתו, בגין החזקת 70 ק"ג חשיש למטרות סחר וזאת לאחר שבחיפוש בשנת 2010 בביתו בבלאקפול נמצאו סמים. כאמור, המסמכים הנוגעים לחיפוש בביתו של הארגן נתפסו בביתה של אוניל, בסמוך למכתבים המהווים את יומן העסקים אשר נכתב בכתב ידו של המשיב ונשא את טביעות אצבעותיו. היומן הכיל התייחסות ל"אבדן" בגובה "70" המתיישב עם כמות תפיסת הסם במקרה של הארגון משנת 2010, כמו כן מתיישבת תפיסת הסמים משנת 2010 עם השיחה המוקלטת עם ג'ון מונדי מיום 31.1.14 ושבחה מתייחס המשיב לכמות סם גדולה שלו אשר חלק משמעותי ממנה נתפס לפני כארבע שנים.

ח. מחוות הדעת של ג'ונס (עמ' 621 לנספח ג' לעתירה) אשר משמש כמומחה בנושא סחר סמים ועיין במסמכים בכתב יד שנתפסו אשר מכילים רשימות מעקב אחר סכומים שונים שהתקבלו וכן עיין ביומנים אישיים לשנת 2013-2014 ובהאזנות הסתר, הגיע לכלל מסקנה שהמסמכים הכתובים מהווים "יומן עסקים" המתעד עסקאות סחר בסמים, מסוג חשיש וקוקאין. בין היתר, מסיק השוטר ג'ונס שהמסמכים כוללים התייחסות לשערי המרה בין הדולר לפאונד שהיו נכונים לשנים 2010-2011, וכן התייחסות ל"אבדן כספי" בקשר ל- "70" במסמך "הפסדים נכון להיום". ג'ונס בחוות דעתו אף מפרט את הרישומים ביומן העסקים את פרשנותו לכך שמדובר בעסקאות סמים ואת ההסברים למסקנה זו. השוטר ג'ונס מגיע למסקנה, כי יומן העסקים מפרט כמות סמים ועסקאות המגיעה לסך של כ-9 מיליון ליש"ט.

ט. מיטשל נדון לעשר שנות מאסר בשל קשירת קשר לאספקת סם מסוכן המסווג בדרגה A (קוקאין) (מצ"ב לנספח ג' לעתירה) ובין המשיב ומיטשל קיימות השיחות, כאמור, אשר הן חלק מראיות המבססות "אחיזה לאישום".

38. להלן אפרט את מארג הראיות שהוצגו בעניין עבירת הלבנת הון:

א. תמלילי האזנות סתר לשיחות שנערכו בבית המשיב בינו לבין אוניל. מהתמלילים עולה, כי השניים שוחחו לעיתים תכופות על כסף מזומן בסכומים גבוהים, על כך שהמשיב מחזיק כסף מוסתר בחשבון על שם אחותו ומתחמק מתשלום מס מזה שנים ועל כך שאוניל מחזיקה בביתה כסף מזומן רב עבורו ומוסרת מעת לעת כסף למשיב. כן שוחחו השניים על הדברים שיאמר המשיב אם יישאל לגבי מקור הכסף, על פעולות שנועדו למנוע דיווח על הפקדת כסף מזומן בבנק, על שמות קוד בהם ישתמשו בשיחות טלפון ביניהם, על כך שאוניל מחזיקה בביתה דרכון ותעודת לידה מזויפים של המשיב הרשומים על שם אדם בשם "פיטר" ועוד.

ב. חוות דעת של השוטר פיטר מת'יוז- עד מומחה בהלבנת כספים המנתחת את השיחות בין המשיב לקליר (עמ' 611 לנספח ג' לעתירה). הוא ציין בחוות דעתו כמסקנה, כי בשיחות שהוקלטו בין המשיב לאוניל עולה התייחסות לפעולות שבוצעו על מנת להסתיר, להעביר או להעלים כסף מזומן כאשר ניכר כי השניים מודעים לכך שמדובר ברכוש שהושג בעבירה. כמו כן הגיע למסקנה, כי בשיחות

יש התייחסות לשימוש בשמות קוד בשיחות טלפון בינם, באופן המלמד שהיו מודעים לכך שפעילותם אינה חוקית.

(1) שיחה בין המשיב לאוניל מיום 5.12.12 (עמ' 84 לנספח ג' לעתירה):

בשעה 09:58:49 שואל המשיב את אוניל אם יש לה שקית איתה והיא אומרת שיש לה מעיל גדול והיא תלך להביא עוד אחר הצהריים. לאחר מכן היא שואלת אם להביא עוד כסף והוא משיב שכן. פיטר מתיוס בחוות דעתו ציין, כי מההתייחסות של אוניל למעיל שלה עולה כי היא עמדה להשתמש בו להסתיר את הכסף אשר היה בתוך השקית. השאלה האם עליה להביא עוד כסף מצביעה על כך שהיא מאחסנת מזומנים.

בשעה 09:59:20 (עמ' 88) אוניל אמרה למשיב שתעביר לו 33.

בשעה 10:07:36 (עמ' 90) שאל המשיב את קלייר איך נצליח להכניס את הכל למעיל שלה? היא השיבה לו שייתן לה זאת בשקית והוא יביא את המעיל.

בשעה 10:08:42 היא סיפרה שהיא מחזיקה אצלה בבית שטרות של 50 (עמ' 91).

בשעה 10:09:20 אמרה לו שהיא לא מרגישה בנוח שהמשיב מחזיק בביתו מזומנים רבים, כי הוא גר בקומת קרקע.

בשעה 10:13:08 המשיב סיפר לאוניל שהבטיח להלוות 100 אלף.

בשעה 10:14:06 המשיב הסביר לאוניל שכסף מזומן יש להפקיד בבנק בסכומים קטנים (עמ' 95).

(2) משיחה מיום 12.12.13 (עמ' 232) בשעה 13:20:34 עולה, כי אוניל אמרה למשיב שהבנק לא הסכים לקחת ממנה 4,000 והבנק הסביר לה, כי היא צריכה להפקיד כל שבוע 1,000.

בשעה 13:11:42 (עמ' 225) שומעים אותם סופרים שטרות.

בשעה 13:16:26 (עמ' 228) המשיב אמר שהם לא הבינו מה הקוד, ורק הוא יודע מה הקוד, בהמשך הוא הסביר שכאשר הוא אומר "הדוד שלי מאמריקה" הכוונה למאה.

בשעה 13:17:01 (עמ' 229) המשיב הסביר לאוניל שאם שואלים אותה על כסף מזומן רב שנמצא אצלו היא צריכה להגיד שהמשיב שומר על סכום כסף של 20 אלף שלקח מהמר מהבנק, עבור המהמר.

בשעה 13:21:15 (עמ' 232) אמר המשיב לאוניל שלא מכניס מזומן לבנק ואוניל השיבה לו שזה בשל הלבנת ההון, המשיב מאשר זאת.

בשעה 13:21:54 אמר המשיב, כי יש לו כסף הרשום על שם אחותו בחשבונות מחוץ למדינה ושהוא התחמק מתשלום מיסים (מדובר בדפוס הסתרה). בהמשך בשעה 13:23:04 (עמ' 234) אחרי ששאלה אותו אוניל איפה הוא שם את הכסף הוא השיב ששם בחשבון של אחותו והם לא הולכים לשאול על

הכסף כי הכסף לכאורה שלה. בשעה 13:26:18 (עמ' 235) אמר המשיב שהוא למד ממישהו אחר איך להיות נוכל טוב.

(3) שיחה בין המשיב לאוניל מיום 18.12.12 (עמ' 105 לנספח ג' לעתירה) בשעה 13:09:17 תיאר המשיב מקרה בו אדם שעבד בבנק באי ג'רזי התחיל להלשין ופחד שיגלו על כספים שיש לו ועל החשבון שיש לו שם ואף השיב לאוניל אשר אמרה לו שמדובר בחשבון של אחותו ולא שלו, כי בעצם זה החשבון שלו.

(4) שיחה בין המשיב לאוניל מיום 25.11.13 (עמ' 201 לנספח ג' לעתירה) בשעה 10:37:03 אומר המשיב כי יש לו כסף בקופסא ואף כל מיני תכשיטים.

בשעה 12:12:39 אמר המשיב שלא רצה לדבר על זה בטלפון (עמ' 180) ובשעה 12:12:43 אוניל אמרה שיש לה הרבה שטרות של 50.

בשעה 12:12:53 (עמ' 181) אמר לה המשיב, כי יש לו הרבה כסף לתת לה.

בשעה 14:22:05 (עמ' 183) אמר המשיב לאוניל שאת המעטפה תשים בנפרד בגלל שאלו שטרות ישנים של 50. הוא נתן מילת קוד לשטרות ישנים "retro t-shirts". מחוות דעתו של השוטר מתייז' עולה, כי המשיב אומר לאוניל להשאיר בנפרד שטרות אלו מהשטרות החדשים, משום שזה נועד להפריד בין שטרות שמקורם ישירות מפשע להבדיל משטרות "נקיים". כך שלסברתו הערותיו של המשיב מעידות על כך שהשטרות קשורים ישירות בפשע.

המומחה הסיק שהשיחות מלמדות על הסתרה של המרה משטרות קטנים לשטרות גדולים של מזומן, משום שעדיף לסחור בשטרות גדולים וקל יותר להשתמש בהם, כיוון שכך מופחת נפח ומשקל הכסף, וקל יותר לאחסנו ולהובילו. בנוסף, ציין את החלפת השטרות "ישנים" (שמקורם מפעילות פלילית) לשטרות "חדשים".

ג. תצהיר מאת השוטר ויין דיינס המציין, כי כספות מספר 230, 244 ו-340 בבנק HSBC ברחוב ג'ורג' בלונדון רשומות על שמה של לבנה פייקין (אחותו של המשיב) וכי למשיב היה ייפוי כוח אשר אפשר לו גישה לכספות אלו). כמו כן יש תיעוד לכך שהמשיב עשה שימוש בכספות אלה (עמ' 50 לנספח ג' לעתירה).

ד. תצהיר מאת השוטר טומי איינן אשר ערך חיפוש על פי צו בשלוש כספות בבנק HSBC ברחוב ג'ורג' בלונדון במסגרתו נתפסו שלושה יהלומים בשווי של 2,350 פאונד וכסף מזומן בסך 361,790 פאונד (עמ' 51 לנספח ג' לעתירה).

ה. תצהיר מאת ג'ון ריצ'רדס, פקיד במס הכנסה הבריטי ממנו עולה, כי על פי הרישומים בין השנים 1999-2004 המשיב לא עבד ולא הצהיר לפני רשויות המס על כל הכנסה (עמ' 49 לנספח ג' לעתירה).

ו. תצהיר מאת השוטר תומאס סטרייסי ממנו עולה, כי על פי נתוני חשבונות הבנק של המשיב,

הכנסתו בשנים 2008-2014 הייתה מקצבאות המדינה, ולא זוהתה בחשבונות אלה הכנסה סדירה אחרת. כמו כן עולה, כי לשותפתו של המשיב, אוניל הייתה הכנסה שנתית של 6,000-7,000 ליש"ט לערך בין שנים 2012-2014 (עמ' 48 לנספח ג' לעתירה).

ז. מחקירת אחותו של המשיב מיום 1.6.15 עולה (נספח ג' לעתירה), כי המשיב טיפל בחשבונות הבנק על שמה בבריטניה. היא לא ידעה לפרט על קיומן של הכספות ועל הכסף שהוכנס אליהם, וכמו כן לא ידעה לפרט מה הכסף שנכנס לאחיה לחשבון והוסיפה שאינה יודעת לפרט על הכסף שנתפס. בנוסף מסרה, כי היא אינה מכירה מסמכים הנוגעים להעברות כספים בסכומים גבוהים עבורה ועל שמה.

39. להלן אפרט את מארג הראיות אשר להעברות כספים בין המשיב לוולטר דאגלס בעת שהה מחוץ לבריטניה:

א. מחקרי תקשורת אשר נערכו למספר טלפונים סלולריים לרבות מספר הטלפון הנייד הרשום על שם המשיב וכן מספרי טלפון שאינם רשומים על שם המשיב (כרטיסי סים Pre-paid) אשר התגלו כעזרים להעברת כסף מזומן שהושג בעבירה לוולטר דאגלס. ניתוח מחקרים אלה מלמד על כך, שהמשיב העביר לאחרים כספים באמצעות חברת Western union בשלוש הזדמנויות בתאריכים 10.7.12, 15.10.12 ו- 13.9.13.

ב. מתצהיר שנערך על ידי ניק מיז, נציג חברת Western union (עמ' 717 לנספח ג' לעתירה) עולה תיאור העברות כספים באמצעות חברה זו אשר בוצעו בין לורנס וולש לבין יקטרינה קוקולובה ביום 10.7.12, בין לורנס וולש לבין וולה סמירנובה ביום 15.10.12 ובין קלייר או'ניל ליקטרינה קוקולובה ביום 13.9.13.

ג. מסמך תובנות מאת השוטרת קת'רין דארוויל (עמ' 719 לנספח ג' לעתירה) מנתח את מחקרי התקשורת, האזנות הסתר וחומרים נוספים, ומפרט באופן כרונולוגי את הראיות הנוגעות להעברת הכספים באמצעות חברת Western union ואת התקשורת שסבבה העברות אלה. חוות הדעת מפרטת כיצד הצלבה של נתונים וראיות שונים מלמדת, כי כל שלוש העברות בוצעו מטעמו של המשיב, באמצעות אחרים, וזאת תוך שימוש במספרי טלפון שאינם רשומים על שמו (כרטיסי סים Pre-paid), באופן המלמד על כוונה להסתיר את מעורבותו בהעברות כספים אלה.

ד. דו"ח חיפוש מיום 5.9.12 בבית המשיב (עמ' 735-737 לנספח ג' לעתירה) ממנו עולה, כי כרטיס הסיים שנמצא בביתו של המשיב, שימש למסירת פרטים להעברת הכספים מיום 10.7.12. נתון זה מתקשר לכך שבוצעה העברה בסכום כסף מסוים ביום זה לקטרינה קוקולובה. שתי העברות נוספות היו ממספרי Pre-paid אשר נתפסו בביתו של המשיב ביום מעצרו.

ה. שיחה בין קלייר אוניל לבין המשיב מיום 13.9.13 בשעה 12:12:33 (יום בו בוצעה העברת כספים), ממנה עולה בקשת המשיב מאוניל להעביר כסף לחבר עבורו, וזאת באמצעות חברת Western union. המשיב מנמק זאת בצורך להזדהות (עמ' 152-153 לנספח ג' לעתירה). המשיב ואוניל מתועדים במצלמה כאשר יוצאים מבית המשיב ביום 13.9.13 בשעה 12:27.

ו. תצהיר מאת השוטרת מרגרט סמית' (עמ' 610 לנספח ג' לעתירה), אשר טיפלה בהליכי חילוט הכסף במזומן שנתפס בביתו של המשיב ובכספות שבשליטתו, בו מסופר שלמרות שנשלחו הודעות לטוענים לזכות, קרי המשיב ואחותו, לא התקבלה כל טענה ממי מהם בנוגע לחילוט הכסף, אשר חולט ללא התנגדות.

ז. תצהיר מאת השוטרת כריס ספליט (עמ' 706 לנספח ג' לעתירה) ממנו עולה, כי טיפל בחילוט כסף מזומן רב שנתפס בביתה של שותפתו של המשיב, אוניל, וזאת במסגרת הרשעתה בעבירות של הלבנת הון. בהליכים אלה לא התנגדה אוניל לחילוט סכום של 10,4551 ליש"ט מתוך הכסף המוזמן שנתפס בביתה, וציינה כי 9,5000 ליש"ט מתוכם הוחזקו עבור המשיב. כמו כן מתאר ספליט, כי בבדיקה מול הרשויות הרלוונטיות עלה, כי למשיב לא היה רישיון לעסוק בהלוואת כספים (מהשיחות עולה כי הלוואה סכום כסף גדול למיטשל).

ח. תצהיר מאת השוטרת ג'קי גרין (עמ' 609 לנספח ג' לעתירה), אשר נכחה בעת גביית הודעתו של המשיב, ומוסרת כי המשיב נמנע מלהשיב לשאלות אותן נשאל לגבי החשדות לביצוע עבירות הלבנת הון.

40. להלן אפרט את מארג הראיות שהוצגו בעניין החזקת הדרכון המזויף:

א. תצהיר מאת השוטרת קיראן סקארף המתאר חיפוש בביתה של אוניל ובו נתפס דרכון הנושא את השם פיטר פרייזר עליו מתנוססת תמונת המשיב (עמ' 633 לנספח ג' לעתירה).

ב. האזנת סתר לשיחה בין קליר למשיב מיום 5.12.12 בשעה 10:15:52 (עמ' 97 לנספח ג' לעתירה) ממנה עולה, כי סיפרה למשיב שמצאה בביתה בארון דרכון מזויף על שם פיטר פרייזר עם תמונה שלו, הוא צוחק והשיב שידע זאת.

41. כאמור, תכליתו היחידה של הליך ההסגרה הוא לברר האם ישנה הצדקה להמשך בירור המקרה בהליך הפלילי במדינה המבקשת. לאחר שעיינתי בעתירה, בראיות שהוצגו על ידי ב"כ הצדדים ושמעתי את טענותיהם בדיון לפניי, אני סבורה, כי תכלית זו מתקיימת בענייננו. מכלול הראיות שהוצגו על ידי העותר בצרוף חוות הדעת, די בהם כדי לבסס את דרישת ה"אחיזה לאישום".

42. לטענת ב"כ המשיב יש לפסול את חוות הדעת, מאחר שהן לא קבילות, ובלעדיהן אין די ראיות לבסס את העתירה, בעניין זה הוא הפנה לאמנה האירופית האוסרת הסתמכות על ראיות שאינן קבילות, וכן לב"ש 5369/08 **היועץ המשפטי לממשלה נ' יצחק אברג'יל** (11.1.09)(להלן: אברגיל) בנוסף טען, כי ניתן לתת הסבר למארג הראיות שהוצג בכך שמדובר בכספי הימורים. לאחר שעיינתי במכלול טענות הצדדים, אני קובעת שאין בידי לקבל טענה זו כפי שיפורט בהמשך.

43. ראשית יוער, כי המשיב זומן לחקירה בבריטניה בגין העבירות המיוחסות לו ואף חתם על מסמך ערבות, אך למרות זאת בחר לעזוב את בריטניה, כך שלא נכח בהמשך הליך החקירה, ולא מסר גרסה למעשים המיוחסים לו, ולא נתן מענה לדברים שעלו מהאזנות הסתר ומחומר החקירה הנוסף, ולכן לא ניתן להתייחס לגרסה שהציג בדיון לפיה מדובר בכספי הימורים. אין מקום לבחון גרסה זו כעת, שנטענת בעלמא, והמקום הראוי לבחון אותה

הוא בגדרי התיק העיקרי בבריטניה.

44. אשר לעניינו של אברגיל אליו הפנה ב"כ המשיב, שם הוגשו מסמכים המפרשים את מילות ה"קודים" השונים בין גורמי העבירה כתצהירים, אשר לא נערכו כחוות דעת, ולא פורטה מומחיותם של מוסרי התצהיר. בעניינינו, מדובר במצב דברים שונה. פרשנויות למילות הקוד העולות מתמלילי שיחות האזנות הסתר הוגשו כחוות דעת. בכל חוות דעת פורט תחום המומחיות של המומחה וכן השכלתו. המומחים העידו מניסיונם ובהתאם לתחום התמחותם. אף בישראל (מדובר בעניין שאינו שכיח) בתי המשפט קיבלו חוות דעת של גורמים שונים בהליך החקירה, והכירו בכך ששיחות הכוללות קודים המאזכרים ביצוע של עבירות על דרך שימוש בשמות תחליפיים לטובין אסורים כדוגמת מנות סם, מהווים ראיה לכאורה שניתן לסמוך עליה (ראו ע"פ 58/91 אלמצרי נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 14.9.93)).

45. בנוסף, המקום המתאים לבירור הטענות בנוגע לקבילות הראיות הוא במסגרת ההליכים המשפטיים בבריטניה, שם תתברר שאלת מהימנותם של עורכי חוות הדעת, כמי שניתן לסמוך על עדותם כמומחים, וזאת בהתאם לדיון האנגלי. דיון בשאלה זו לפני, חורג ממסגרת הדיון בעתירה להסגרה, ויש להותירו לדיון בתיק העיקרי בבריטניה.

46. מעבר לכל האמור יצוין, כי אך לאחרונה שב והדגיש בית המשפט העליון את הצורך בגמישות בדיני הראיות בהליך ההסגרה (בהקשר אחר), וזאת במסגרת ע"פ 678/19 איגור גרוזדוב (אוסטורובסקי) נ' היועץ המשפטי לממשלה (27.1.20), בהפנותו להוראת סעיף 12 לחוק ההסגרה, ותקנה 15 לתקנות ההסגרה. נקבע, כי ניתן לקבל, בתנאים מסוימים, עדויות שנגבו במדינה זרה, גם שלא על-פי דיני הראיות הישראליים הרגילים. בית המשפט העליון מביא את דבריו של פרופ' ש' ז' פלר, בספרו דיני ההסגרה (1980), אשר מבאר כי תכליתן של הוראות אלו היא "להכשיר אמצעי הוכחה מחוץ לארץ, שהושגו בהעדרם של הצדדים וללא חקירה שכנגד מטעמם" (שם, בעמ' 368). אילולא הוראות אלו, תפקוד מוסד ההסגרה היה משתק כמעט לחלוטין, בפרט מקום בו החומר הראייתי מבוסס על עדויות (שם, בעמ' 362).

47. סופו של דבר, אני קובעת כי שילוב חומר ראיות זה (מסמכים שנמצאו בבית המשיב ובבית אוניל, שותפים לביצוע העבירה, כסף ויהלומים שנתפסו, האזנות סתר, צו חיפוש, שתיקת המשיב בחקירתו, מחקרי התקשורת, תצהירי חוקרים), מעלים בפני עצמם חשד כבד לביצוע העבירות, כאשר אליהם מצטרפות חוות הדעת, שלדידי הן קבילות בגדרי הליך זה. אני סבורה שמארג ראיות זה קושר את המשיב לביצוע המעשים המיוחסים לו, וממלאים אחר דרישת ה"אחיזה לאישום".

תקנת הציבור - שיהוי

48. לאחר שקבעתי, כי יש די ראיות להסגרתו של המשיב לבריטניה, יש לבחון האם מתקיים סייג המונע את קבלת הבקשה, למרות קיומה של התשתית הראייתית.

49. סעיף 2ב(א)(8) לחוק האוסר על הסגרתו של אדם למדינה המבקשת כאשר "היענות לבקשת ההסגרה עלולה לפגוע בתקנת הציבור או באינטרס חיוני של מדינת ישראל". בתי המשפט נדרשו בעבר לשאלת פרשנותו של מושג "תקנת הציבור" בגדרי חוק ההסגרה, שמעצם טיבו הוא עמום (ראו למשל: ע"פ 4333/10 לביא נ' מדינת ישראל (13.2.2011), פסקה י'; ע"פ 8010/07 חזיזה נ' מדינת ישראל, (13.5.2009)).

פסקה 68; ע"פ 2521/03 סירקיס נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 346, 337 (2003); ע"פ 7569/00 יגודיב נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(4) 585, 529 (2002).

50. נפסק, כי מעשה ההסגרה ייחשב כמנוגד לתקנת הציבור, אם יש בו כדי לפגוע בצורה מהותית בתחושות הצדק, המוסר וההגנות של הציבור בישראל. עוד נפסק, כי היקף הפעלתו של הסייג האמור יהיה קטן: **"בית המשפט לא יידרש לתקנת ציבור זו כעניין שבשגרה, והשימוש בה כמחסום לא ייעשה אלא במשורה"** (ע"פ 7569/00 יגודיב נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(4) 585, 529 (2002), בפסקה 87). על הטוען לקיומו של הסייג של תקנת הציבור, רובץ הנטל, להציג **"נתונים בדוקים, יוצאי דופן וכבדי משקל, אשר לפיהם תהיה הסגרה, בנסיבות המקרה, בגדר מעשה בלתי צודק בעליל או תעלה לכדי מעשה של התעמרות קשה במבוקש. מובן, שהכוונה איננה לכך שהמבוקש עלול להישפט ולהיאסר ולסבול עקב כך אתסבלו של נאשם, עציר או אסיר, שהרי זו מטרתה הלגיטימית של ההסגרה ותוצאתה הטבעית. המדובר בהתפתחות שהיא מעל ומעבר לתוצאה המשפטית המתוארת, אשר הינה צפויה וטבעית"** (בג"צ 852/86 אלוני נ' שר המשפטים (10.3.87), בפסקה 17(ד)).

51. כאמור, ב"כ המשיב טענו, כי הסגרתו של המשיב אינה מתיישבת עם תקנת הציבור, בשל השיהוי הרב בהגשת בקשות ההסגרה. הבקשה הוגשה על ידי בריטניה לאחר כ-4 שנים, מיום בו נתגלה כי המשיב עזב את בריטניה לארץ ישראל.

52. אינני סבורה, כי המקרה שלפניי הוא מאותם מקרים בהם התקיימו **"נסיבות חריגות-שבחריגות של שיהוי, העשויות לסכל את עתירתה של המדינה המבקשת"** (ע"פ 740/05 שובייב נ' מדינת ישראל (14.4.10), בפסקה 6), ונפסק לא אחת גם במקרים של שיהוי שנמשך שנים רבות, כי הוא אינו מונע את הכרזת המשיב כבר הסגרה (ר' תה"ג (י-ם) 14870-11-13 **היועץ המשפטי לממשלה נ' אסתר ים** (9.5.15)).

53. ארבע שנים הם פרק זמן סביר כאשר עסקינן בהסגרה ובמיוחד כאשר עסקינן בחקירה פעילה, חקירה מורכבת וסמויה אשר בוצעו בה האזנות סתר במשך זמן רב ונדרש היה לתור אחר מסמכים שונים, ובמקרה דנן אף התבקשו חומרים נוספים וחלק מפעולות החקירה נעשו באמצעות עזרה משפטית, כך שמדובר בשיהוי זניח יחסית להליך ההסגרה, שאינו עולה כדי פגיעה משמעותית בהוגנות ההליך ובתקנת הציבור.

54. בהקשר זה יוער, שאין לו למשיב להלין אלא על עצמו, שכן לו היה נשאר בתחומי בריטניה עניינו היה מתברר מיד בסמוך לאירוע.

55. בנוסף, כאשר מועלית טענה של שיהוי בהגשת בקשת הסגרה, **"שומה על המבוקש להוסיף ולהראות כי הסגרה באותן נסיבות של שיהוי תעלה כדי היותה מעשה בלתי צודק בעליל ... אם בשל השיהוי נוצרו נסיבות יוצאות-דופן כדי כך שהסגרתו של פלוני באותן נסיבות תהא שקולה כנגד פגיעה מהותית ברגשי הצדק והמוסר של הציבור בישראל"** (ראו ע"פ 3439/04 **בזק (בוזגלו) נ' היועץ המשפטי לממשלה**, (29.12.04); וראו גם ע"פ 6914/04 **פיינברג נ' היועץ המשפטי לממשלה**, (7.3.05)). ברי, כי בנסיבות המקרה שלפנינו המשיב לא הוכיח שמדובר בנסיבות יוצאות דופן שיביאו לידי "פגיעה מהותית ברגשי הצדק והמוסר של הציבור בישראל" ו"מעשה בלתי צודק בעליל". לפיכך, מצאתי לדחות טענה זו.

סיכום

56. סוף דבר, אני מקבלת את העתירה ומכריזה על המשיב בר-הסגרה לבריטניה, בגין העבירות המיוחסות לו בבקשת ההסגרה.

57. יובהר, כי המשיב אינו זכאי להגנה הקבועה בסעיף 1א לחוק ההסגרה, מאחר שלא היה תושב ישראל בעת קרות האירועים נושא העתירה.

58. המשיב יוחזק במשמורת שירות בתי הסוהר עד להסגרתו בפועל.

59. 5467831

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 30 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ט שבט תש"פ, 24 פברואר 2020, במעמד ב"כ הצדדים והמשיב.